

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3311/2019
31.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Томашевић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Ана Лазаревић, адвокат из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., ради поништаја одлуке, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 556/17 од 08.09.2017. године, на седници одржаној 31.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 556/17 од 08.09.2017. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужене ББ за накнаду трошкова на име одговора на ревизију.

Образложење

Први основни суд у Београду, пресудом П 13971/15 од 07.12.2015. године, одбио је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се пониште као незаконите: Одлука туженог Акционарског друштва ББ, Управног одбора број .. од 18.02.2005. године о одбацивању приговора тужиоца као неблаговременог; Одлука број .. од 18.02.2005. године о додели стана број .. у улици ... број .., површине 48,26 м², туженом ДД; Одлука Стамбене комисије број .. о додели стана број .., површине 48,26 м² у улици ... број .., тужиоцу АА; Одлука стамбене комисије број .. о додели стана број .., у улици ... број .., површине 55,74 м², туженом ВВ; Одлука стамбене комисије број .. о додели стана број .., у улици ..., површине 65,30 м², туженом ГГ; те да се обавезе тужени ББ да изврши поновну расподелу стана број .., површине 48,26 м², у улици ... број .., стана број .., у улици ... број .., површине 55,74 м², стана број .., у улици ... површине 65,30 м², по коначној ранг листи број .. од 03.12.2004. године (став први изреке). Одлучио је и да свака странка сноси своје трошкове поступка (став други изреке).

Апелациони суд у Београду, пресудом Гж1 556/17 од 08.09.2017. године, одбио је као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 13971/15 од 07.12.2015. године (став први изреке). Одбио је као

неоснован захтев туженог ББ за накнаду трошкова другостепеног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, ради разматрања правних питања од општег интереса, уједначења судске праксе и потребе новог тумачења права.

Тужена ББ је поднео одговор на ревизију.

Апелациони суд у Београду, решењем Р4 105/18 од 19.10.2018. године, изјаснио се, да је недопуштена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 556/17 од 08.09.2017. године.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. а у вези члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.125/04, 111/09, 36/11 и 53/13-УС), који се у конкретној ситуацији примењује на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је поднета 02.03.2005. године. Тужилац је поднеском од 16.03.2005. године, одредио вредност предмета спора на износ од 10.000,00 динара.

Одредбом члана 394. став 2. ЗПП је било прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима кад се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима, потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14, који се примењује од 31.05.2014. године), је прописано, да, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Одредбом члана 439. ЗПП је прописано, да, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Полазећи од природе предмета спора, да је предмет тужбеног захтева поништај одлуке о одбацивању приговора тужиоца и одлука о додели стана, то се не ради о парници из спора о заснивању, постојању или престанку радног односа, због чега ревизија тужиоца није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 439. ЗПП. Поред тога, како одређена вредност предмета спора у износу од 10.000,00 динара, очигледно не прелази меродавну вредност за дозвољеност

ревизије у динарској противвредности у износу од 40.000 евра, то ревизија тужиоца није дозвољена ни на основу цитираних одредби члана 394. став 2. ЗПП и 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 150. став 1. ЗПП је прописано да, суд ће приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. О томе који су трошкови били потребни, као и о висини трошкова, одлучује суд ценећи све околности.

Према томе, ценећи све околности у конкретној ситуацији, трошкови на име одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице, због чега је одбијен као неоснован захтев тужене ББ за накнаду трошкова на име одговора на ревизију, сходно одредби члана 150. став 1. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу чл.404. и 161. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић